

Avânta Poporului

ORGAN AL »LIGEI APĂRĂRI NAȚIONALE CREȘTINE«

ABONAMENTUL
Pe un an 160 Lei
Pe jumătate an 80 Lei
Pe trei luni 40 Lei
REDACȚIA ȘI
ADMINISTRAȚIA
ARAD

STRADA HORIA No. 2.
(Librăria Martin)

Anul IV. — N-rul 1

APARE SĂPTĂMĂNAL SUB CONDUCEREA UNUI COMITET.

Arad, Duminecă 3 Ian. 1926

Acum ori niciodată!...

de V. P. VRANCEA.

„Noi nu trebuie să devenim lași în fața lașității, lașilor de meserie; noi trebuie să ne apărăm sărăcia și nevoile și neamul”. Noi trebuie să fim straje neclintite la porțile Orientului; straje limbii și sentimentelor naționale; straje tuturor străinilor, ce ne-au inundat țara, veniți ca lacustele, scuipați din inima Galiei și Ucrainei, vânzătorilor de haine vechi, gazetarilor din Sărindar, Macabeilor, cozilor de topor, și tuturor nelegiuitorilor și mișeiilor.

A fost o vreme când mic cu mare au perit să-și facă datoria; a fost o vreme când sângele nostru curgea gălă, ieros din pământul acesta, pe care astăzi jidanii vor să ni-l răpească; a fost o vreme când toți erau o inimă, un suflet, și o singură simțire.

Și astăzi după atâta jertfă, astăzi când fiecare din noi plânge un mort, eroii pârților sedentare și acei ce au lăncezit pe sacii de pesmeți de la subsistențele armatei, eroii veniți cu trenul, vor să ne dea nouă lecție de naționalism, vin să ne stăpânească țara!

Fraților!... Dacă în piepturile voastre mai bate încă o inimă de român; dacă n'apărită vrednica strămoșilor ce-au căzut apărându-și pământul, uniți-vă.

Acum ori niciodată!... Acum venită a timpul desrobirei. Scuturați lanțurile Românilor! Scuturați jugul pe care-l aveți când nu la purtat strămoșii noștri. Scuturați morții din morminte, să vină să ceară socoteală mișeiilor, și cântând marșul lui Mureșeanu, să dărămăm taraba nerușinării!

Ce așteptați?... Ce mai vreți?... Nu vă este de ajuns?... Nu vedeți cum perim ca națiune și bogățiile noastre trec în mâinile lor? Nu vedeți cum s'afundă pecinginea? e rușine pentru toți Românil.

Vin străinii să ne conducă țara; vin cași la noi curge lapte și miere. La noi e sălaşul tuturor, căci îi primim cu brațele deschise, și ne împedecăm de un Băgulescu, Codreanu sau Mozarescu, ne împedecăm de trupurile lor clumite, aducându-i în fața justiției, per-rusungurului motiv căsint românește, pentru singura vină că-și iubesc țara.

Săvim un Cocea, un Stere, un Hoinigman, un Rosenthal sau Braunstein și alți jidani cumpărăm gazetele lor care ne înjură, care simte în zecă feluri, dar românește nu, subvenționăm societățile culturale, dăm schimb de valută studenților, preținși români de fapt jidani sadea la Paris, și ne încercăm conștiința primind în sânul nostru, tot ce are mai rău străinătatea.

Voi sunteți urmașii Romei?... Voi?... Adică, tu Milie care în timpul războiului ti-ai dat inima și tot sufletul străinilor și acum lupți cu „Lupta” jidănească; tu Costa-Peru ce pe singura fică ai măritat-o după un perclumat; tu Dem. Teodorescu care pescuești în apă tulbure, sau tu Apostole Iorga care ai fost subvenționat de Blank, și ai vândut „Neamul Românesc” ca și Iuda, pentru treizeci de arginți?

Voi sunteți urmașii Romei?... Voi sunteți conștiința țării, și vă bateți cu pumnii în piept la ori ce răspântie? Sau progeniturile nației și dascălii sinagogelor din Sărindar?!

Rușine voastră, rușine vouă!... Aduceți-vă aminte și nu uitați. Acei ce și-a făcut datoria în timp de război, și o va face și în timp de pace și curând, curând va veni vremea răfueilor.

Aduceți-vă aminte, căci noi nu glumim. Acum, ori nici odată!...

Hidra jidănească și-a arătat colții. Voi studenți de pretutindenea; voi negustori și funcționari, voi iubii țării, femei și copii, veniți la sfânta datorie. — Vă cheamă țara; vă cheamă morții să dați drept la viață Românilor, străini în țara lor, vă cheamă conștiința națională cu totul alta de că aceia vândută iudaismului; vă cheamă urmașii lui Horia, Cloșca și Crișan; vă cheamă sufletul românesc, treziți din robie. — Deșteptați-vă!... Scuturați lanțurile!... Sus inimile!... Acum, ori nici odată!... Pregătiți-vă de ziua cea mare!... Uniți-vă!... Să tremure străinii ce vor să ne sugrumel!... Să tremure mișei și nelegiuitorii!... Inscriteți-vă cu toți în Liga Apărării Naționale Creștine!

Zile de urgie.

Dai Zile de urgie, trăin; dar și merităm aceasta soartă crudă, fiindcă suntem lași și ne împăcăm cu ea. Zi de zi ce trece, noi iovituri și împilări noi, iar „Norodul” obișnuit cu biciul tiranului, le primește toate. Dar nu le primim noi, cei puțini la număr, dar tari în credință și strigăm în lumemare, căci este o crimă ce se face astăzi cu poporul nostru. Crima, care nu poate să rămână fără răzbunare. Și dacă, nu va fi răzbunată de legile noastre, legi subrede omenești, cred, că Cel de sus va face dreptate. Dripătura Lui însă, în astfel de cazuri, este zdrobitoare. Greul și amarul și în cazul acesta tot de noi se leagă, cei fără de vină și jertfele zlietor în care trăim.

Un liceu frumos se ridică falnic și mândru pentru noi ca și sburătorul îndrăzneț „Aurel Vlaicu” al cărui nume îi eternizase: Liceul din Orăștie. Se înfiripase, în anii din urmă, din bonul și truau noastră, pe ruinele celui vechi rămas dela unguri. Și acolo, unde se plămădea ura neîmpăcată contra noastră și ni-se țesea planul de moarte, acolo, am pătruns noi, cu limba noastră dulce, cu tinerimea noastră plină de avânt și dornică de muncă, care va fi conducătorii de mâne a acestei țări fărâșite de noi și cei opșiute de mil jertfiți pentru ea.

Dar când viața părea mai frumoasă și liceul adevărat focor al culturii noastre, un duh rău își făcu apariția și, guvernul și mai rău, printr'un ordin crud făcu să omănească slova românească, și astăzi ne doare, asta ne revolta.

Dacă strigatul nostru nu va izbîi prin ușile zăvorâte ale ministeriabililor, vor pîrînde prin darămurile lor, blestemele părinților și a elevilor lăsați fără de carte.

Liceul a fost predat minoritarilor unguri; iar Românil au rămas, ca să-și caute școală.

Poate să fie faptul acesta, o bucată de pâine, împărțită frățește între cei dela putere și cei minoritari, dară nu furată dela gura noastră. Căci prea mult sânge am vărsat și prea multă sudoare, până am ajuns acolo, ca să o avem.

V. P.

Politica noastră.

Adversarii noștri voesc să o reducă la un simplu antisemitism. Ea însă nu este numai atât. Antisemitismul nostru este un mijloc, nu un scop. Soluționarea problemei evreiești, în modul preconizat de noi, este numai un mijloc pentru a putea începe noua politică, cerută de actualele vremuri.

Trăim vremea crizelor. Fiecare țară cu criza sau crizele ei. În fond însă pretutindeni este aceeași: criza creată de parlamentarism, care, după împrejurări se prezintă numai sub diferite forme.

La noi, sub regimul votului universal, acesta în loc să se fi adâncit prin o participare cu adevărată reprezentativă a maselor în guvernarea statului, a dat numai masca democratică pentru dominațiunea aceleiași minorități, care-și reprezintă numai interesele ei proprii, de clasă.

În această stare de criză a parlamentarismului, a cărei exteriorizare o prezintă — firește nu la noi, ci în alte țări, trei politici se afirmă și tind să se impună în viața noastră de stat.

Una a partidelor, care, fără a observa criza, în care a ajuns parlamentarismul, se învârt în același cerc vicios, care a creat și actuala stare de lucruri. Alta, care, sub masca democrației reprezentative prin parlamentarism, aparent tot prin formula partidelor voeste să introducă un regim, ororile și lipsa totală de democratism al cărui le cunoaștem la vecinii noștri din răsărit.

Evident, că nici una nici alta nu poate să fie politica de scăpare din halul în care ne aflăm. Întâia pentru că nu dă nici o atenție cauzei care a produs starea critică a politicii românești, și în deosebi pentru că nu vede învingerea concepției jidovești în tot ce în ea este parlamentarism, democratism și naționalism chiar. A doua, o creațiune pur a creșterii jidovești, cred că nici nu mai trebuie pusă în discuție. Ea intenționează răsturnarea întregii ordini sociale actuale, atât sub raport politic cât și a culturii și civilizațiunii, fără nici cea mai palidă garanță, că produsul ei ar putea să fie superior actualiei organizațiuni a societății. Ceeace ne-a arătat până acum este complicită desconsiderare a intelectualității, și a moralei; ridicarea materiei asupra ideei, nu egalarea cel mult a acestor două forțe. Mai departe, tabloul se întregeste de sine.

În fața cu aceste două politici se opune a treia, aceea de vin-

decare a crizei, a regenerării parlamentarismului ajuns în declin înfăptuind adevărată suveranitate care azi este numai o ficțiune. Și pentru a putea-o începe d'acapo, aceasta va stărpi atât cauza cât și efectul, cari dau aspectul dureros al actualelor stări. Astfel se explică radicalele prefaceri preconizate de programul Lign A. N. C., care prin încrederea națiunii și-a asumat menirea de a înfăptui aceasta, a treia politică.

În centrul acestei politici de regenerare, ansamblul căreia reiese clar din doctrina și programul dela baza acțiunii noastre: regalitatea apare ca ceva providențial, cu o putere și misiune, care nici nu poate fi comparată cu situațiunea creată de un parlamentarism bolnav și denaturat.

Iată deci rostul și lozincă politicele noastre: Intronarea adevăratei suveranități naționale, care nu va însemna numai înlocuirea curentei false noțiuni a acesteia, ci și traducerea în fapt prin organizațiuni și instituții, menite prin lipsa de păcatele actualiei noastre organizațiuni de stat, să întărească pe vecie temelile noului Stat român.

Anul nou, în care intrăm, dorim, și va trebui să fie începutul de realizare al acestei politici.

Dr. Gheorghe Rusu

Potop de apă. Pagubele, cari le-a cauzat revărsarea râurilor în zilele trecute, sunt așa de mari că merită numele de „potop de apă”. Miliarde și miliarde au dus cu sine, a spălat, a nimerit apele în țara întreagă. Nenorociri mai mari au fost însă în Ardeal: județul Cluj, Turda, Bihor, Hunedoara și Arad. În toate părțile au fost nimicite și ruinate mii de case. Circulația a fost întreruptă pe liniile: Arad-Brad, Arad-Oradea și Arad-Teiuș. Bieții oamenilor, cari așteptau ingerul de Crăciun s'au trezit cu „potopul”, care le-a răpit casele, vitele, tot avutul și ultima coajă de pâine și chiar sute de vieți! Nu este nevoie nici nu se poate descrie groaza, jalea și suferințele acestor nenorociti, cari au fost surprinși fără de veste de loviturile grele contra cărora nu s'au putut apăra. Mulți au petrecut sărbătorile în podul și pe coșerul caselor, ca d. e. la Brad, jud. Hunedoara, fără nici un ajutor, fără pâine așa că unii au murit de foame. Noi n'avem decât să rugăm pe onorații cetitori să recetească articolul din numărul de Crăciun „Bogații și Sărăcii” și să-și deschidă inimile și punga pentru cei nenorociți. În special rugăm, cerem și pretindem chiar ca autoritățile să intervină la guvern să trimită grabnic ajutor deocamdată mâncare și haine celor rămași pe drumuri. „Cei bogați: nu uitați, ajutați pe cei săraci!”

O. B.

Ce trebuie să facem.

Să luptăm din răzputeri pentru unitatea sufletească, de cuget și simțire, care ne lipsește.

În suflete s'aprimem nestinsă candela naționalismului curat românesc. Să oprim prăbușirea elementului național creștin, trezindu-l din letargia care îl face inconștient atunci când îl așteaptă cataclismul, un labirint dezastruos, nu se reculege, și de unde nu va mai găsi scăpare! Să ocolim astfel prăpastia, îndreptându-ne către drumurile ce duc la izbândă desăvârșită. Atunci vor răsări zorii mării neamului nostru românesc.

Să ne despoiem de armele minciunii și învrăjbirii căci sunt ale corupției, ele îndreaptă către peire neamul românesc.

Să nu facem politică de partid căci aceasta ducând la căpătulală; de aci isvorăsc patimile și invidia, din cari se desprinde și se întronează egoismul încarnat, și distrugător a ori căruia sentiment uman. Iubirea aproapei, în cazul acesta, nu se va mai cunoaște; și astfel ne îndreaptă către o firească războire, ce face ca să profite dușmanii neamului nostru, care au inundat țara aceasta blagoslovită, jidanii, cari profită de ori-ce slăbiciune a noastră; ne stoarcă și ne sugrumă prin acaparări, a tot ce cuprinde puterea de producție a țării și deci existența noastră acum și în viitor.

Să ridicăm depe ochi vâul cernit, căci e vâul inconștienței și al desinteresării revoltătoare, de situația ce ni se creiază; și să înțelegem că se pregătește o nimicire completă a neamului românesc creștin, de către tarhonii perclinați, cari caută pe toate căile să taie, și vor tăia pe nesimțite firul vieții neamului nostru creștin.

Astfel au procedat și cu pravoslavnică Rusie, unde a trecut prin foc și ștreang pe toate personalitățile marcante rusești, iar pe ușile bisericilor creștine ortodoxe stă scris: „aici este loc pentru petreceri sau; Religia e o crimă; pe când de sinagogi nimeni nu s'a atins, nimic nu s'a clintit din loc, din contră au prosperat, sau înmulțit cu dulumul — și și păzesc religia neîntinată.

Să ne înfrânăm patimile, să cultivăm sufletele, să spulberăm egoismul acesta încarnat ce duce la prăpăd și care nu provine decât din nepăsare și chiar ignoranță atunci când este în joc viitorul neamului.

Să nu ne preocupe altceva decât o strânsă solidaritate, care trebuie să fie caracteristică creștinului.

Numai prin unitate și cultivarea voinței, vom putea scăpa de jugul unei robii complete străine de neam, jidovite; pe care ne-o pregătește fără preget neamul lui Israel, secta parazită jidanii, popor blestemat și de D-zeu pentru faptele lor, ca să rădească pe întreg pământul lumii! — Să înălțăm mințile către Dumnezeu Puterilor, care cârmuește în lume, sceptrul dreptății.

„Să ne închinăm Lui”. În numele Lui și al credinței strămoșești, înaintașii noștri Domni ai țării noastre și luptătorii veacurilor, au cucerit isbânzi și ne-au îndreptat cărările până la înfăptuirea idealului național prin „România Mare”. Să ne preocupe fără întârziere însă și desrobirea economică a țării; a cărei chemare a sunat, prin apostolul românismului, profesorul A. C. Cuza, ce-l ce și-a pus viața și tot sufletul său, în izbândă neamului românesc, prin înălțarea pericolului jidovesc care ameninșă țara, de la olaltă pe tot cuprinsul ei.

Dacă este la noi o chestie jidovască; — ea există numai și fiindcă noi o facem să fie — căci, dacă, noi am fi, măcar unii și serioși, jidanii n'ar putea pătrunde, nu s'ar putea face nici un rău, jidanii nu s'ar putea de cât și numai prin noi înșine.

Să strângem rândurile împrejurul steagului tricolor, cu semnul „Svas-tica”, semnul biruinței și al dragostei lui Hristos, care ne va învrednici la rezolvirea problemei acute ce frământă țara „Desrobirea Economică” și re-

vindecările neamului românesc duse la exterminare.

„Liga Apărării Naționale Creștine”, este chemată ca să mântuiască țara și neamul românesc de pericol, sus-trăgând-o dela înstrăinare și pieire; prin trezirea tuturor românilor și boicotarea jidanilor, se va spulbera primejdia jidovască.

Când România Mare într'un singur cuvânt, va să adune la un loc toată simțirea creștină, cu forțele ei sufletești; și ca un singur suflet românesc se va curăți neghina și va fi un fapt îndeplinit ruperea zăgazurilor robiei economice, ce cu nici un preț, nu mai poate fi suportată.

Să înălțăm iubăgia românească, pusă în slujba jidănească, dușmani de moarte ai neamului nostru.

Și cu aceasta să ne înălțăm sufletele către Mântuitorul nostru „Isus Hristos”, care va izbăvi neamul românesc. Prin arătarea Stelei luminoase pe cer, se vor mântui creștinii, prin însăși reculegerea lor și aducerea la realitate a drepturilor strămoșești.

Dr. Popa.

Liga Apărării Naționale Creștine.

Dintre multele procese verbale luate cu ocaziunea înființării comitetelor comunale din Regiunea Arad publicăm unul din frunzașii comunei Nădab, care poate servi de model și altor comune unde aderenții noștri doresc să înființeze comitete comunale de A. L. A. N. C.

„Cine nu e cu mine e contra mea” — Isus.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazit și în românul necinstit și înstrăinat.”

Proces verbal.

Subsemnații buni Români din comuna Nădab nutriți de aceleași sentimente, sacre de iubire față de întreg Neamul românesc în fața mării primejdii jidovesci ce ne amenință cu peirea în propria noastră Patrie, atât de scumpă nouă câștigată prin jertfa celor 800.000 de eroi, cari prin limbă de moarte ne-au lăsat: „Păziți-vă limba, legea și moșia” — în înțelesul sfânt al cuvintelor de mai sus facem promisiunea solemnă și prin înălțarea acestui act luăm angajamentul moral de a ne uni cu trup și suflet cu mișcarea național-creștină a organizației: „Liga Apărării Naționale Creștine” de sub conducerea marelui apostol al Neamului românesc: A. C. Cuza, constituind și în com. noastră un comitet a acestei organizații ce-și are devisa: Hristos, Regele, Națiunea. Frumosul și mărețul scop al acestei organizații precum și felul ei de organizare este cuprins în Statutele, Regulamentele și Doctrina național-creștină a L. A. N. C. căreia întru toate ne vom conforma, pentru că — „Dacă nu vom lupta contra elementului jidovesc, vom peri, ca națiune”

Nădab, la 5 Sept. 1925.

(Urmează iscăliturile.)

Poporul român îi este dusă veste, toată lumea știe că este un popor bun, blând, iubitor, ospital, evlavios, viteaz etc. Și în adevăr așa este, dar numai față de străini, iar noi între noi acasă și în special pătura intelectuală suntem răutăcioși, intriganți, vicleni, falși. Ne pare bine de răul altuia, hulim pe frații noștri adesea fără nici un motiv, ne supărăm dacă îi merge cuiva bine, clevetim...

Oare de ce toate acestea?!

Ce se întâmplă la Ministerul de Interne?

Soartea funcționarilor de Stat ajunsesse în starea, care erau țărani români pe vremea lui Tiberius Grachus. Durere, azi nu se găsește un sincer apărător al intereselor acestora, cari se pun în slujba Statului, cum era acest tribun roman față de țărani români. Nu se găsește nici unul, care să strige cu voce tare, ca să audă și Dl. Ministru de Interne că: fiarele sălbatice au cel puțin un adăpost, iar funcționarii, cari își jertfesc sănătatea pentru binele Statului n'au decât lumina și aerul, pe care îl respiră. Ei se luptă și mor pentru a întreține luxul strălucitor. Se numesc cetățeni și slujbași ai Statului și nu posed nimic, nici chiar o locuință, în care să se poată adăposti.

Nu, pentru că din leaful de 2000-3000 lei lunar nu poate da 30 mii lei filadormă, cum e obiceiul în orașele dela graniță. Aceasta o pot permite numai streinii cari se îmbogățesc de pe pielea noastră.

Comisiunea mixtă de locuință rechiziționează locuințe, dacă respectivul funcționar interesat în chestie îi prezintă o locuință goală, dar ce folos, dacă proprietarul apelează la Ministerul de Interne și până ce se rezolvă (2-3 luni) acest lucru, funcționarul Statului trebuie să stea pe străzi.

Pe evrei mai nou nici nu-i supără rechiziția unei locuințe, căci știu, că nu e pierdută speranța recăștigării ei.

Ei se laudă fără sfiat, că cu o călătorie la București și cu 10 mii lei totul se poate aranja. Astfel se declară acei evrei, cari vin zilnic în orașele noastre dela frontieră din Cehoslovacia, Iugoslavia sub diferite motive având agenții lor speciali, cari în echimbul unei sume de bani le dă locuințe. Acești evrei încheie contracte cu proprietarii încă înainte de a pleca din locuință vechiul chiriaș ca să scape de rechiziție, eludând astfel autoritățile.

Comisiunea de Recensământ a găsit în locuințe și de acei evrei, cari nici nu erau anunțați la biroul de populație.

Amintind aceste, întrebăm, nu e rușine, că se întâmplă astfel de lucruri din partea unora, cari preferă un evreu sau un maghiar unui ofițer sau funcționar român?

Zilele trecute au fost dat afară din locuință într'un oraș dela frontieră un ofițer român din cauză, că proprietarul evreu, care de altfel are mai multe case, își trimisese nevasta la București.

la Ministerul de Interne pentru salvarea locuinței rechiziționate.

Apucătura evreului a reușit, ofițerul e scos din locuință. Acesta e numai un caz, dar durere s'au întâmplat mai multe.

Credem că Dl. Ministru de Interne n'are cunoștință

săi, chiar de aceea i-am adus la cunoștință lucrurile acestea, că încă la timp să poată înlătura ne-mulțumirea și indignarea ce începe să se ivească la funcționarii români de Stat dela granița țării. Mai consult ar fi, dacă Dl. Ministru de Interne ar aproba întru toate dispozițiunile Președinților Comisiunilor Mixte de Locuințe, căci numai ei pot fi mai bine informați despre împrejurările, în cari sau rechiziționat locuințele pentru funcționarii.

Mai mulți funcționari români de Stat.

Florile recunoștinței.

Flori rare, de tot rădăcinile noastre veac al materialismului. Rare de tot în aceste zile, binefacerea e răsplătită cu răutate și cu ingratitude; când în cele mai multe cazuri binefăcătorul încălzește șarpe veninos la sân, când fapta de îndurare față de câte un nemernic nerecunoscut este răsplătită cu răutate mizerabilă; când cel ajutat în locul mulțumirii pentru binefacere, e prins de diavolescul sentiment de invidie și de inferioritate, privește drept cel mai mare dușman în binefăcătorul său, în care nu vede noblețta și altruismul, ci pe umilitorul său, pe creditorul său față de care nu se poate achita.

Dal în zilele noastre de dez-echilibru moral cea mai rară floare a sufletului este floarea recunoștinței.

Cei mai mulți dintre noi, cuprinși de o neînțeleasă bănuială, suntem azi față de acei care sar în ajutorul nostru în zile de grea cumpănă, ca datorașii răi față de creditor, în loc să fim recunoscători și să ne bucurăm de orice prilej în care ne putem arăta mulțumitori față de cel ce ne-a făcut bine, ne simțim umiliți în prezența lui și pentru a ne scuza neplăcerea de a-l în-tâlni, nu ne sfim să-l clevetim, să-i micșorăm valoarea faptelor bune, ba chiar să-l învinuim și să-l bănuim cu intenții rele.

E dureroasă constatarea aceasta, dar e adevărată în majoritatea cazurilor. O ființă recunoscătoare binefăcătorului său e rară ca corbul alb.

Cum sugrumă jidanii industria noastră.

Puhoiul jidovesc, având în mână capitalul bănesc, încetul cu încetul continuă opera de distrugere contra a tot ce este românesc și îndeosebi asupra comerțului și industriei noastre naționale. Comerțul și industria țării noastre este în pericol. Acești parazitari ai societății, încearcă prin toate mijloacele murdare, a pune la capăt opera lor mârșavă și odioasă, de a distruge industria noastră și pe acei puțini câți îi avem, ca în urmă să poată exopera și jefui necontenit. Unu din aceste tipuri de a lui Iuda, dușman neîmpăcat al țării noastre, care unde poate prinde ori ce ocazie de a distruge și a ne lovi, este grasul și trufașul jidan Oppenheimer Rezső, depozitarul de bere din Strada Eminescu. Azi, acest tip, muritorul de foame de odinioară, dispune de milioane. Are palate, avere câștigată pe spinarea blestelor oameni de omenie. Pe muncitorii creștini îi tratează ca pe niște animale, ca pe niște sclavi.

Urește românii, nu poate să-i sufere. Pe un român industriaș, care are atelier și magazin de ghetă în casa lui de 12 ani de zile, astăzi îl goneste. Ori-ce sumă i-ar plăti ca chirie, nu mai vrea să-l țină în casele lui, sfidându-l cu cuvintele: „Nu sufăr vala în casa mea”.

Oare nu se va găsi ac de cojonul acestui semit ordinar care este cel mai mare proprietar de brevete? 64 de cărciumi sunt în proprietatea lui, totatătea doze de otrăvă pentru bleții țărani.

Când vom pune capăt odată acestei tiranii jidovesci?

Nu mai atunci, când ne unim în solidarizăm cu toții, ca să putem lupta cu toată puterea sufletului nostru, și vom birui.

Un industriaș.

Stoparea activității culturale în Arad.

Suntem cu toții într-o nedumerire grozavă. Ce-o să fie? ne întrebăm. Să fi pierit orice suflare românească din acest oraș? Să amortizat orice activitate culturală, s'a atrofiat în toate ramurile viața românească din acest oraș de lângă frontieră, unde ar trebui mai mult decât în alt loc să fie un focar de cultură națională. Ce însemnează oare aceasta uitare de sine? Ședințele culturale de odinioară, cari formau fără îndoială cea mai plăcută distracție a arădanilor, unde mergeau cu toții și cu drag să se adapteze la lucrul culturii noastre naționale, azi au încetat, orice activitate culturală stagnează din partea noastră, doar căre-e trupă teatrală ne mai deșteaptă din somnul nostru letargic.

Deșteaptă-te Române

Din somnul cel de moarte...

Zice iunul, noi se vede că ne-am deșteptat pentru un moment și iarăși ne-am adâncit în somnul cel de moarte. La muncă cu toții, că numai așa vom putea servi interesele supreme ale scumpii noastre patrii, care se află azi în împrejurări atât de grele. Cu amărăciune și durere în suflet trebuie să mărturisim că lipsește din sufletele tuturor solidaritatea și devotamentul pentru a da tot concursul spre a propaga cultura națională.

Țara noastră e copleșită din greu, valul de necinste se răspândește din ce în ce. Suntem înconjurați pretutindeni de dușmani, de șpioni de a căror intenții criminale nu ne mai învinovim deloc. Și noi, stăm în adormire. Pentru a pune odată capăt acestei indolențe, și pentru a arăta lumii înțelegi, că'n vinele noastre curge sânge de roman conduși de idealul național, la muncă cu toții. Activitate... muncă și iar muncă căci numai așa vom putea realiza idealul național. Avem palat cultural, ce folos, este pustiu, să facem să răsună de cântecele dulci melodioase și îndulșitoare a cântării românești.

Avem tineretul școlar care bucură de concursul ca întotdeauna și cu atât mai vârtos în viitor. Având atât sprințul moral cât și material, la muncă dar iubitorilor să readucem viața românească, suflarea românească în acest oraș pustiu, unde dureros, doar când și când auzi vorbă românească. Activitate și muncă cu dragoste pentru țara noastră mult iubită, căci numai așa vom putea realiza sfântul nostru ideal.

Ionel Goicea.

Cum postește românul?

În seara zilei de 20 Noemvrie, adică în a cincia zi a postului Nașterii Domnului, George Român — ginerele lui Ioga Iuon Iancu — din comuna Măgurella, a lovit în cap pe socrul său cu un lemn de cupțor așa nefericit, încât a murit.

La început criminalul a negat fapta, iar apoi luat de scurt de șeful secției de jandarmi și-a recunoscut fapta mișcătoare. Cadavru a fost secționat, dovădindu-se pe deplin fapta criminalului, aflând medicul căpătina spartă. Acum criminalul e deținut la parchet, iar acasă se va ră 2 femei și 2 copii mici rămânând fără ajutor în drinul iernei.

Se zice, că bietul Iancu patru zile de-a rândul beuse țuică din fabricația proprie, iar ginerele său — ca fost soldat — nu voia se înțeleagă, că omul beat e urac botezat. Dealtcum acest popor nici nu merită soarte mai bună căci biserica nu o cercetează de loc, iar copiii la școală numai cu sila și poșta aduce.

Fu din partea mea ca conducător spiritual, nu pot zice altă, decât cum o zicea țărânulul „căți ca ei, toți după ei”.

L. Iuga, preot.

Cum vreau jidanii să ne ștergă sărbătorile

În vara acestui an s'a votat prin parlament legea repausului duminical.

Doar nici o lege n'a adus atâtea nedumeriri generale ca specificarea sărbătorilor cu și fără repaus duminical. Mai vârtos muncitorimea creștină aplicată în serviciul firmelor evreești, au multe neplăceri, cari volens-nolens, sunt siliți a călca în picioare legea bisericească și datinele strămoșești despărțindu-se în aceeași zi membri familiei, unul mergând la lucru, iar altul în băne de sărbători la biserică.

În comuna Milova fiind o întreprindere industrială jidovească ce aplică 25% din locuitorii comunei, se fac tot meren frecări confesionale. Lucrând firma cu regie mare, — bun înțeles — că dorința ei ar fi să se lucre din noapte în noapte.

Muncitorimea aplicată cu anul însă se bucură mult de câte o sărbătoare, spre a mai răsufla puțin, bucurându-se câteva ore de repausul petrecut în mijlocul familiei sale.

Legea repausului duminical însă a tras dungă peste sărbători — atară de v'ro 8 — lipsind muncitorimea și de această mică bucurie rămasă ca moștenire de atâția secol.

Omnipotentul Ifig Marhaim în zelul lui prea mare, chiar și din cele v'ro 8 sărbători ar mai pișca spre a se folosi cât mai mult de forța brachială a bietilor muncitori.

În sărbătoarea din 26 Octomvrie a trimis pe 3 zile crâznicul bisericeii cu o trăsură la moșia firmei din a 3-a comună, iar pe cantonul și epitropul — în o persoană — l-a trimis să scoată cu boii automobilul unui jidan căzut în șanțul din dreptul comunei. Aceasta pentru a nu se putea face serviciu divin. Apoi s'a dus la comerciantul V. Spătan provocându-l să deschidă biroul, deoarece și în ziarul unguresc din Arad a fost publicat că astăzi nu-i sărbătoare cu repaus duminical. Se știe că în sărbători crâjmele sunt înainte de masă închise.

În cu-unguri tai te du în Ungaria dacă vrei să lucre, noi suntem români creștini și respectăm legea — fu răspunsul inimosului comerciant — pofțindu-l să părăsească imediat locul.

Tânta lui a fost ca să silească muncitorimea să lucreze, zicând că nici popa nu merge la biserică, nici biroul nu e închis nefiind sărbătoare. Ea a dat faliment însă, căci preotul nu dormea. Rolurile cantonului, epitropului și a crâznicului le-a împărțit între studenții aflați întâmplător acasă făcând cu ei serviciul divin acompaniat de dangățul clopotelor, ce vesteau comunei sărbătoarea.

În proxima sărbătoare din 21 Nov. jidanul s'a pregătit cu alt plan mai iscusit. Când muncitorii i-a comunicat că fiind sărbătoare, nu vor intra în lucru, le-a răspuns disprețuitor „cari vreau să lucre la popa, să meargă la popa și după plată și aceia să nu mai vină la firmă la lucru”.

Cea mai mare parte fiind oameni săraci, au cedat, luându-și fie calea și dresina au plecat la pădure.

Dând de vestea aceasta elevii — cari folosindu-se de sărbătoarea premergătoare duminicii, iarăși erau adunați la vetre — conduși de vâtaful lor inv. Enescu, a baricadat linia industrială în dreptul locuinței preotului ca să nu poată trece pe dinaintea bisericeii dresinele încărcate cu lemne.

Sosind ele toate până la locul așteptat de membri ligei, preotul din drum spre biserică a invitat muncitorimea la serviciul divin. Aceasta era deajuns ca fiește care părăsind căruțele să se împrăștie la vetre.

Ca taurele de pe arenă aleargă spulberat în sus și în jos, neavând pe cine să-și răzbune, că și de data aceasta a suferit naufragiu lovindu-se de stânca puternică a creștinilor naționali.

După masă a adus jandarmii la fața locului spre a lua schiță de baricada alcătuită după cuvintele legii de construcție, predând corpul delict în paza primăriei. A urmat apoi obicinuitele

proces verbale, cari a doua zi și-au luat drumul spre parchetul din Arad.

Acesta este deja al treilea transport de procese verbale în timp de 5 luni, cari aleargă după sprijin la justiție împotriva șoimilor, cari nu vreau să lucreze în sărbătorile lăsate ca moștenire cu mii de ani înainte și pe cari jidanii ni le-ar șterge azi.

Sapientii sat.

SE ZICE:

Că bietul țaran Costan Gotej din Crasna (Bucovina), care făcea serviciu la un jidan Majer Feingold fiindcă odată când dădea hrană găinilor pe motiv că s'a atins de o găină a spurcat-o, adică nu mai era kușer ci triifi a fost dat pe mâna jandarmeriei și a stat 2 luni de zile în arest preventiv la tribunalul din Cernăuți, iar la desbatere s'a dovedit nevinovația lui. Bietul țaran cum suferă el în tot felul pentru spurcatul de jidan! Să se mângâie însă că nu mai are prea mult de suferit.

Că în ultimele 2 luni au sosit în Cernăuți 5000 de familii jidovești — diavolești, (fiindcă după Talmud jidanii sunt fiii diavolului) cari caută locuințe de închiriat ori case de cumpărat. Nici un român cinstit nu le va da sălaş acestor vipere!

Că unii românași de-ai noștri, uitați de sine, își petrec lângă acordurile melodioase a muzicii ungurești ce le răscolește sufletul, care nu se poate petrece tot așa de frumos, poate și mai frumos la acordurile dulci și melodioase al cântecelor românești de cari eram așa de dornici adineoară.

Că jidinașului Rosenberger vânzător de păsări tăiate de pe piața catedralei, prin politica sa josnică, l-a reușit să înlăture de pe piață, din apropierea prăvăliei sale bietele femeii cari se ocupă cu aceiași meserie și din care își asigurau existența lor.

Oare până când vor tot dicta perclunite în țara noastră?

Că Poligamia, adică dreptul de a avea mai multe femei soții, în Turcia a fost cu desăvârșire interzisă prin intrarea în vigoare a proiectului de lege prin care este desființată. Haremurile existente actualmente, vor putea să funcționeze până la moartea proprietarilor lor, când vor fi desființate. Iniințarea de noi haremuri nu se mai permite, iar bigamia se va considera pe viitor ca delict și pedepsită aspru de lege. Poligamia va fi interzisă și pentru supușii străini ce domiciliază în Turcia.

Ce rău fac Turcii că interzic lucrul acesta. Urmarea va fi lățirea imoralității ca... unde ar fi bine să fie introdusă bigamia, căci un bărbat de fapt după lege are numai o femeie soție dar, pe lângă ea mai are afară de lege și în mod imoral mai multe și de-cât un turc. Să nu credeți că femeile rămân datoare bărbaților — soților lor, se îngrijesc să aibă și ele cel puțin câte-o duzină de alți bărbați, afară de soțul lor. Acest dureros, foarte dureros și imoral lucru îl știu foarte bine atât bărbații cât și femeile, dar — *onoare excepțiunilor* — nu se rușinează nici unii nici alții!

RAVAȘ E.

Din Aiud. Țărânii Români și foștii voluntari din jurul Aiudului — ca și ceilalți din alte părți — se plâng contra nedreptăților, ce s'au făcut cu improprietățile. Pământul a ajuns iară pe mâna jidanilor și ei, bietii, sunt siliți să lucreze ca „iobagi” pământul jidanilor, căci altfel mor de foame. Tot atunci însă agronomul județului Alba-de-jos se improprietărește într'un hotar, ca nu preste mult timp să-și vândă pământul și să se improprietărească în alt loc.

Nici chiar Sanatorul de tuberculoși n'a primit cele 20 de jughere cerute pentru ca să poată face gospodărie și să poată da bieților bolnavi de cea mai cumplită boală un cost mai bun. *Sărmanii de noi!*

— Sanatorul din Aiud procura pâinea pentru cei 60 bolnavi dela brutaru jidan Veisz Izso, dar nu prea erau mulțumiți cu pâinea și astfel după ce s'a deschis brutărie românească Ion Adam a liferat el pâinea pentru sanator. Jidanul păcătos s'a folosit de un mijloc murdar ca să discrediteze ori chiar nimicească pe meseriașul român. A trimis să se angajeze de calfă pe băiatul care a servit la el și l'a învățat să facă pâine rea ca să nu o poată mânca bolnavii, zis și făcut. Toată lumea era nemulțumită cu pâinea fiind lutoasă, necoaptă etc.

Românașul nostru aflând despre cauza ticăloșiei jidovești, a alungat calfa și a dat pe jidan în judecată.

Iar pâinea este iară bună spre mulțumirea tuturor.

Dansuri la cafenele și logodne de de probă.

Știm cu toții, ori numai idioții nu știu că dansurile moderne sunt azi cel mai ordinar și mijlocul cel mai des folosit de a propaga desfrăul, imoralitatea și nerușinarea. Ne-am ocupat de aceste viții în mai multe articole și am dovedit demoralizarea ivită pe urma lor. Sunt atâți tineri și tinere, cari au să mulțumească nenorocirea, distrugerea viitorului lor dansurilor moderne. Ne miră numai faptul că părinții nu se cugetă la viitorul copiilor lor pentru care au toată răspunderea și vor fi blestămați să n'aibă odihnă nici în mormintele lor. Lumea nu știe câte sinucideri, câte fete stricate, câte divorțuri au isvorit din dansurile moderne.

Natural jidanii a căror scop este demoralizarea creștinilor fiind ei înșiși fiii diavolului, ei au născocit și aceste dansuri diavolești.

În ultimul timp au început să le practice și seara în cafenea, așa că spurcații acestia au început să-și facă cu totul de cap. Oare unde sunt autoritățile, prea înțeleptele noastre autorități? a căror chemare ar fi să oprească propaganda desfrăului și a vițiilor în forma aceasta.

Noi ne temem că în careva seară mânia celor cinstiți și buni, plini de griji și năcazuri, vor face puzderii cafenelele cu tot publicul dansator aflător în ele.

Facem deci atente damele și domnișoarele române să nu se lase seduse de jidoavcele puturoase, cari nu-și mai încap în piele, să țină mai mult la cinstea și morala familiei lor și să nu se prea grăbească cu publicarea părerilor lor, în cari aprobă, află de bune atât dansurile în cafenea cât și logodnele de probă, cu deosebire atunci nu-i permis să se lase pradă patimilor sexuale, când au fete mari la casă ori când nu trebuie să uite că în urma rolului ce-l joacă în societatea românească au mai mare nevoie de seriozitate și demnitate, decât acea de care dau dovadă prin publicarea părerilor lor aprobând dansurile în cafenele și logodnele de probă. Creștinii străini nu se dimit la așa ceva, nu-și uită într'atâta de sine, ci numai jidanii și dintre ei numai cei obraznici, smintiți și depravați cari nu mai au ce pierde.

Să se știe că

o cauză, o victorie nu se câștigă numai cu entuziasm, — trebuie fapte, acțiune pozitivă, perseverență, trebuie solidaritate. Problema jidovească nu e ușor de rezolvat, — e drept, e foarte greu, s'o deslegi, totuși e foarte simplă.

Există două mijloace să salvăm patria de flagelul neamului lui Iuda și Israel. Să nu se cumpere nimic dela ei, să nu le vindem nimic.

Să nu cumpărăm nici un fir de ață, nici un ac de gămlie, să nu le vindem nici un bob de grâu.

Nevânzându-le nici grâu, nici legume, nici carne, nimic din ce poate potoli un stomac flămând, jidanii vor fi expuși să ducă greutatea hranei zilnice și nu vor vedea altă salvare decât să părăsească țara.

Nu trebuie să ne mulțumim să facem numai platonism, numai naționalism de paradă, trebuie să punem umăr la umăr, să trecem la acțiune pozitivă, la fapte reale.

Atunci și numai atunci vom putea învinge.

Până atunci totul nu e decât un vis sau iluzia unui vis.

Și numai cu vise, popoarele ca și indivizii nu pot trăi.

Așa dar, voi toți în care a mai rămas un sâmbure, un grăunte cât de mic din jocul dragostei de țară, deschideți-vă ochii spre a vedea mai bine.

Deșteptați-vă din letargia în care dormiți și porniți la luptă!

Titel Smărăndescu.

Moralul jidanului.

Trei jidani ca din senin,
I-am văzut, s'au întâlnit.
Pe peron gara Arad,
Unul negru, ca un harap,
Înbrăcat într'un frac.
Altul mic cu pieptul lat,
Al treilea hohorogș,
Înalt, mare, fioros.
Servus Cobi, servus Șlaimi
Van serencenc édes baci.
Se salută, cum se cade,
Dup'aceea se'n înbrățisează.
Nu știu cum și ce vorbesc,
Duc la cuvânt unguresc.
Se'n jură și se sculpească;
De scuipat par că n'floresc.
Hohorogș vrea să fugă,
Micul pieptos să-l ajungă.
Cobi cu fracul cel negru,
Prinde pe Șlaimi de piept.
Lumea strigă polițist,
Hohorogș e trăsniț.
De un baston ferecat,
Care-l lovi chiar în cap.
Cine-a dat, cine n'a dat?
Bine că-i capul crepat.
Jidanii plâng, tânguesc,
Curge sânge jidovesc.

M. C.

FRĂȚI CREȘTINI

Gazeta noastră „Voința Poporului” luptă pentru sprijinirea tuturor intereselor pur românești.

Rugăm deci, în mod calduros pe toți abonații și cititorii noștri să ne dea întreg concursul și să aibă încredere în lupta noastră pașnică, cinstită și dreaptă, căci numai astfel vom putea înlătura pericolul jidovesc, care bate la ușă.

— Vechea revistă ilustrată „Cositzeana”, întemeiată în anul 1911 de Sebastian Bornemisa, apare și acum în Cluj sub același conducere și având colaborarea celor mai de seamă scriitori. Cereți numere de probă gratuite din această excelentă revistă de familie, indispensabilă în fiecare casă. Adresa: Cluj, Piața Cuza Voda 16.

ȘTIRI DE TOT FELUL.

— „Voința Poporului” urează tuturor cetitorilor ei mulți, mulți ani noi fericiți!

— Țara noastră va fi puternică și fericită dacă în fiecare comună se va afla cel puțin câte o biserică frumoasă, câte o școală încăpătoare, câte o casă națională des cercetată cu o bibliotecă bogată, câte o cooperativă bine condusă și în fine câte o organizație a Ligei Apărării Naționale Creștine care să cuprindă pe toți cei buni în comitetul ei. **La muncă deci!**

— Rugăm pe toți Onorații Abonați să binevoiască a răscumpara cărțile poștale trimise d-lor cu rambursă, achitându-și în felul acesta abonamentul, cu care ne datorăm pentru ziar.

Administrația ziarului.

— La administrația noastră se află statute și svastici cu 10 Lei bucătă, precum și acte de jurământ, pe cari le trimitem la dorință tuturor bunilor români, cari doresc să devie membrii ai „Ligei Apărării Naționale Creștine”.

— La alegerile generale „Liga” își va avea listele ei de candidați în toate județele. Vă rugăm deci pregătiți-vă de pe acum pentru izbânda lor, de care se tem adversarii așa de rău. **Proverbul românesc zice: „De ce se teme omul nu scapă”.**

— Perciunații și jidoviții s'au spăriat, că la o sărbătorire a unui bun român au luat parte și mai mulți ofițeri și au toastat chiar 2 generali. Noi le-o spunem verde că viteaza și iubita noastră armată nu este jidovită și că nu poate să se însușească decât numai pentru ideile naționale creștine intransigente, armata este deci cu noi! I ca și ori care român bun și cinstit.

— Notarul din comuna Călmățiu, jud. Tecuci a fost crunt bătut de peste 200 jidani, fiindcă a refuzat să primească o haină dela un erolitor jidan, nefiind făcută conform angajamentului. Fiecare Șloim a fost pedepsit cu 1-2 luni închisoare.

Un bacșiș nemaipomenit. De câteva zile umbla vestea, că parchetul din Miercurea Ciucului ar fi fost pe urma unei descoperiri nemaipomenite. E vorba, că comunitatea de avere din Ciuc, ca să-și scape de expropriere păturiile cele mari, ar fi plătit bacșișuri câteva milioane la 7 deputați și senatori, între cari se găsește și un fost ministru.

Și-a dat nevasta în arendă. Un fapt fără precedent s'a petrecut în comuna Beregszász din Cehoslovacia. Servitorul dela o moșie și-a dat nevasta în arendă, pe trei ani, administratorului moșiei. În contract se prevede că nevasta va trebui să meargă tot la două săptămâni spre a-și îndeplini și datorile de soție legitimă. Administratorul plătește ca arendă câte 500 coroane cehoslovace (vre-o 3500 lei) în fiecare lună.

Câte dintre femeile noastre nu se dau în ascuns în arândă, fără știrea bărbaților, pe cari dacă le-ar ști ei le-ar da bucuros dracului!!

— Comercianții români se plâng că atât țărâimea cât și intelectualii intră și cumpără mai bucuros dela jidani! Oare de ce? Vor aduce ei multe scuze dar toate acelea de mai multeori sunt minciuni și noi zicem că nici un român cinstit n'are ce căuta în prăvăliile jidanilor unde sunt prăvălii românești, în cari află ceace dorește să cumpere. Jidanul te înșală și atunci când îți vinde marfa mai ieftin, fiindcă ori îți dă marfă rea ori îți dă marfă mai puțină decât românul. Doară știm cu toții că jidanii nu fac comerț cinstit fiindcă totul se bazează pe speculă și pe înșelătorie. Avem deci o datorie sf. să boicotăm prăvăliile jidovesti!!!

Jidani hoți. În noaptea din 9 Septembrie a. c. o bandă de jidani și câțiva șabășgoimi după ce au mituit pe pazitorul Iosif Czerny cu 15.000 Lei au spart un vagon cu „mărfuri de lux” în gara Ghică-Vodă din Cernăuți și și au furat marfă de 20.000.000 Lei. Au fost însă urmăriți, prinși și înmoldați la parchet. Iată-le cinstitul nume: Pincos Engler, Salamon Engler, Motie Dodic, Moser Charpel, Moser Dermer, Tonyi Termer, Oscar Laxer, Vasilii Scakun, Elisabeta Scakun, Majer Schächter, Hillig Schächter și Iosif Czerny iar 3 hoți principali au fost tălpășiați spre Palestina: Solomon Wittner, Peter Singer și N. Rosenblat. Cum și poate, jidanii strigă în gura mare ei nu fură. Noi zicem ei totdeauna fură și înșală.

— Am extras din dosarul Curții Marțiale a Div. I. Inf. numele celor ce au subscris la împrumutul dușman cum și sumele subscrise.

Marcus Spiegel	Lei 15.000
Moriș Semo	12.000
Iosifina Dornbach	8.000
Imbre Culciar	50.000
Leopold Spiegel	4.000
Irma Biller	13.000
Moritz Oser	50.000
Salvator Frisch	50.000
Adela Frisch	5.000
David de Mayo	3.000
Ignat Altaras	10.000
Rebeca Maurice Levenstein	5.000
Aron Frisch	10.000
Adolf Vestfried	10.000
	O. G.

— Aflăm că în județul Bistrița-Năsăud o celulă de jidani îmbrăcați în costume naționale românești cutreeră satele, dându-se drept studenți români, înaintea țărănilor și distribuind mari cantități de manifeste potrivnice și injecuri la adresa mișcărilor naționale românești. Întrebăm autoritățile dacă au luat măsuri împotriva lor — sau continuă a-și ține astupate urechile și închisi ochii?

— În trenul someșan, lângă gara Ilva-Mică, patru jidovi din Rodna-Vechi au bătut crunt pe trei români cari călătoreau în cl. II-a spre Cluj. Între cei bătuti se află și un contabil român a unei mari bănci din Cluj. Călătoreau cu bilete de cl. III-a pe cl. II-a înțelegi fiind cu calauzul trenului. Jandarmii din Ilva-Mică în loc să facă dreptate au dat jos din tren pe românii, cari nu și-aă putut continua călătoria în aceea zi, iar pe jidovi nu i-a stingerit nimeni. Se vede că în România-Mare numai jidovii au dreptate. Săracă țară!

— În Șiria s'a deschis Friedrich Emerich ospătărie fără să aibă brevet și acolo se fac fel și fel de petreceri. Rugăm autoritățile competente să ancheteze cazul să pedepsească aspru pe cei vinovați și să nu permită aranjare de concerte și altfel de petreceri în așa locale!!!

Sionismul — Palestina — Emigrarea. Sionismul este un pretext de a pune o legătură între jidanii diferiți din țară. După ce s'a realizat scopul sionismului, Palestina, aceasta se vede puțin. Dar în loc ca organizațiile sioniste să creze pentru emigrare cât mai mulți jidani în Palestina, acestea împiedică sistematic emigrațiunea celor doriți de țara fericii jidovești. Astfel în orașul sionist din București din str. Carol 199 fără avizul prealabil al căror pasaport de emigrare în Palestina au de vizează de consulatul englez în Cluj se provadă cu sfaturi pe cei ce vor să seaze și să le facă formalitățile necesite, le (în lecții de jidovism) și de emigrațiune jidovească în toate țările sfătându-i să nu meargă în Palestina ci să meargă în alte țări ale Europei unde-i așteaptă un viitor și mai bun mult mai frumos pentru jidovi decât este dlor sionisti? De ce n'ați vădit emigrarea tânărilor evreu Sionism?

Banul, insoară și mărită... Le bănuș s'au săvârșit în anul acesta aceste căsătorii: Un domn de 50 ani cu o „jună” de 81 ani; un domn de 75 ani cu o fetiță de 15 ani; un domn de 88, altul de 82 ani, și două surori de 22 și 18 ani.

Morala zilelor noastre. Un ziar publică următoarea caracteristică a timpului petrecută la o stație.

„La o stație de cale ferată se intră într'un vagon de cl. I-a o doamnă elegantă, cu părul tăiat, cu buzele unse, cu fața pudrată, cu urechi poleite. Vine conductorul. Cu mâna arată un bilet de clasa I-a și unul de a 3-a, pentru servitoarea din vagonul dealături.

Conductorul termină controlul și trece în vagonul următor. Acolo găsește o babă sbârcită, cu un teserac pe cap.

— Biletul mătușico!
— N'am biletul meu este:
— A, știu, e la stăpâna d-tale din cl. I
— Nu-i stăpână, dragă, e la stăpâna mea, s-o trăiască Dumnezeu.

POȘTA REDACȚIEI

În zădar.

În zădar te caut iubito,
Printre trestii, printre arbori;
Căci te-ai dus, te-ai dus în lume
Cu cel dintâi stol de cocori!

În zădar trist voi plânge iar
Pe portretul tău iubito;
Noaptea în camera-mi pustie
Căci ființa ta am uitat-o!

E'n zădar orice speranță...
Și un dor mă chinuiește; —
În amurg când aud glasul:
Ea s'a dus... nu mai trăiește!
Miuța Delațaru.

Dui Miuța Delațaru în A. Z. cu și noi „în zădar” ne mai trimitem... căci ca cea de sus, n'o să le publicăm, decât însă vor fi mai bune „tare bune”!

AN NOU FERICIIT

doresc Onoratei mele clientele
ELENA NEGUȘ ȘICLOVIA
Croitorie de dame
Arad, Strada Turnului N-ru 1.

Singura prăvălie românească de modă bărbătească din Arad, a lui

DIMITRIE A. MANEA
:-: Str. Mețianu No. 7 :-:

să distinge prin măfuriile bune și ieftine, având de clienți pe toți românii din Arad.

Români folosiți produsele noastre cari sunt tot așa de bune ca și cele străine.